

Mary Poppelier drukt uit wat niet zichtbaar is

SPELEN MET LICHT EN DONKER OM HET OOG TE STRELEN

Spelen met licht en donker om het oog te strelen. Het tentoongestelde werk van Mary Poppelier kan de bezoekers van de Handwerk- en Quiltdagen in Nieuwegein niet zijn ontgaan. Haar werk omvat een enorme diversiteit aan structuren en glans, uiteenlopende weefsels, bindingen en non-wovens, waarmee ze speelt om datgene te laten zien wat zij wilt uitdrukken in kleur en structuur.

TEKST: ALIE DIJK FOTO'S: MARY POPPELIER

Allerlei soorten textiel zijn gebruikt, van sinaasappelnetje tot couturestof, de dunste zijde en de zwaarste meubelstof. In het begin wilde ze nog wel eens een stofje kopen, nu is het een sport geworden om het te doen met wat ze heeft, alles is gerecycled of gekregen. "Oude stalenboeken, restjes van de kleermaker, kleding, handwerkjes, kantjes en bandjes etcetera", vertelt Mary. "Zeer zelden, wanneer ik geen weerstand kan bieden, wil ik nog wel eens iets kopen, zoals een antiek kantje. Zo'n kantje is verwerkt in mijn werk 'Ruïne'."

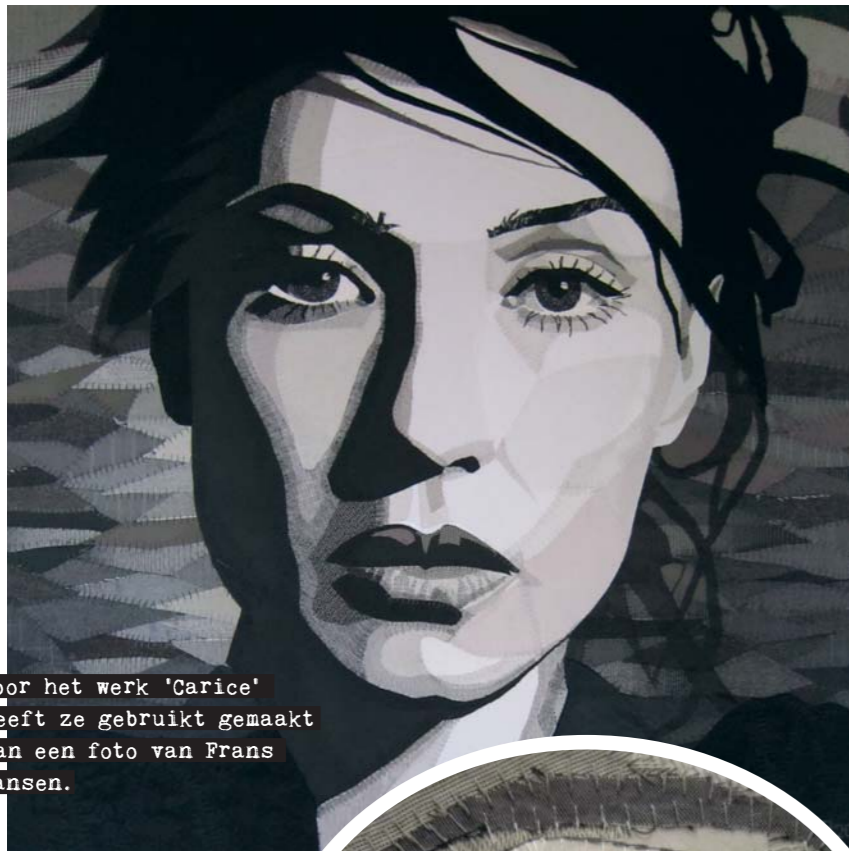
Meestal maakt Mary gebruik van foto's, het liefst zelf genomen. Voor het werk 'Carice' heeft ze gebruikt gemaakt van een foto van Frans Jansen (met toestemming). Ze wordt gegrepen door het licht en donker in het portret en ook door de blik in de ogen. "Ik zie het een beetje als lezen tussen de regels door of luisteren naar wat niet wordt gezegd, datgene proberen uit te drukken wat niet

zichtbaar is", zegt Mary. "Het mooiste is wanneer je mensen daarmee kunt raken, verwonderen; dat probeer ik na te streven."

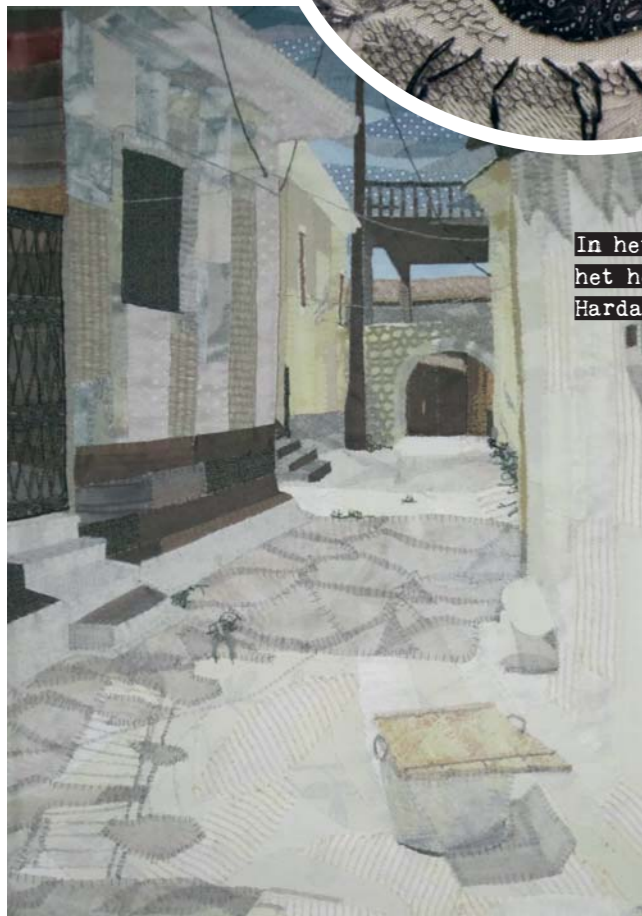
Daar is ontwikkeling voor nodig, ontwikkeling komt door doen. Uit het één komt het ander voort, een onophoudelijk proces. Daarnaast hoopt ze met haar werk anderen te inspireren. Voor wat abstract werk maakt ze vaak vooraf een schets, maar het meeste zit in haar hoofd en gebeurt direct op het doek, zoals het werk Vuur-land.

Proces en techniek

"Wanneer ik een aantal foto's heb gemaakt, meestal tijdens de vakantie, is de keuze voor een nieuw onderwerp snel gemaakt", vervolgt Mary. Mary kiest het onderwerp op sfeer, kleur en licht. Compositie en licht/donker zijn belangrijk. Het gekozen onderwerp wordt met de hand uitvergroet op patroonpapier tot het gewenste formaat. De grote lijnen worden uit het patroonpapier

Voor het werk 'Carice' heeft ze gebruikt gemaakt van een foto van Frans Jansen.

In het werk 'Straatje' is het hek gebaseerd op de Hardanger techniek.

Het ontstaan van Mary's passie voor textiel

De belangstelling voor textiel is haar met de papelepel ingegoten. Mary's moeder was altijd bezig met naald en draad. "Mijn ouders hadden een varend beroep en kwamen daardoor op diverse plaatsen en in verschillende stoffenzaken", blikt Mary terug. "Dat vond ik prachtig. Ik besef nu, dat zo op jonge leeftijd de liefde voor garens en stof is ontstaan."

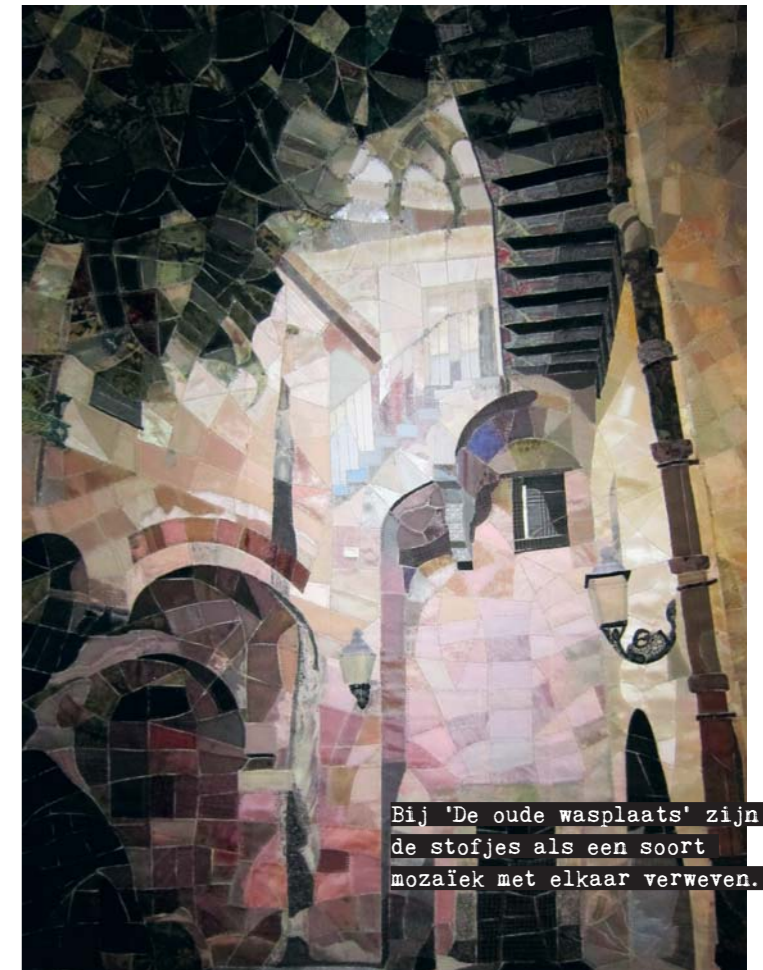
Verskillende ervaringen dragen bij aan de schilderijen van textiel. Zoals Mary's eerste baan bij de Porceleyne Fles in Delft, waar ze een interne opleiding tot plateelschilder heeft genoten.

Na diverse teken- en schildercursussen en een studie aan de modeacademie begint Mary aan een eigen dameskledinglijn met onder andere jasjes en gilets op maat van fluweel.

Later worden hieraan gilets en rokken in elke gewenste tartan aan toegevoegd, nadat Mary in contact kwam met The World of Scotland. Tassen en sjaals maken de kledinglijn uiteindelijk compleet. Na een aantal jaar geeft het ontwerpen en het maken van mode en modeaccessoires geen voldoening meer. Ze wil graag kunstzinnig bezig zijn.

In 2009 leest ze in de krant een artikel over een cursus textielkunst onder leiding van Nel van der Poel. Ze trekt de stoute schoenen aan en alles valt samen, het tekenen, schilderen en de liefde voor textiel. Haar eerste werk, met als titel 'Straatje' is een feit, een foto uit Corfu is de basis voor het werk.

In het werk 'Ruïne' zijn er stroken stof gevlochten om het ruwe effect te krijgen van een ruïnmuur.

Bij 'De oude wasplaats' zijn de stofjes als een soort mozaïek met elkaar verweven.

geknipt en afgeregend op de ondergrond om de contouren aan te geven, net zoals een schilder zijn lijnen uitzet op het doek. Dan begint het schilderen met textiel. Zelden zal ze primaire kleuren gebruiken. Kleine stukjes stof worden geknipt, neergelegd op de ondergrond en net zolang verschoven tot het goed ligt. Vervolgens worden de stukjes vastgespeld. Door afstand te nemen wordt gekeken of het een aantrekkelijke compositie is. Dat kan even duren, wat vandaag goed lijkt te zijn, kan de volgende dag soms niet kloppen. Er wordt net zolang geschoven, totdat Mary tevreden is met het geheel. Hierna worden alle stukjes met de hand vastgenaaid op de ondergrond.

Oude handwerktechniek

Het vastnaaien van de stukjes stof gebeurt met een overhandse steek of soms met een festonsteek, afhankelijk van wat voor effect ze wil bereiken. Als het in het geheel past, vindt Mary het leuk een oude handwerktechniek te gebruiken. Bijvoorbeeld het hek in het 'Straatje'. Het hek is gebaseerd op de Hardanger techniek, er is een plat gebonden lapje gebruikt, waar de horizontale draden plaatselijk uitgetrokken zijn en de

'ER ZIJN ONTELBAAR VEEL MOGELIJKHEDEN OM TEXTIEL TE MANIPULEREN, WAT HET EXTRA LEUK MAAKT'

overgebleven, verticale draden samengenomen en dusdanig vastgezet dat er een ruitmotief ontstaat.

In het werk 'Ruïne' zijn er stroken stof gevlochten om het ruwe effect te krijgen van een ruïnmuur. Hierin zijn ook synthetische stoffen en sinaasappelnetjes met elkaar versmolten om een rook- en brandeffect te suggereren. Bij het kant, dat voor de ramen is gebruikt, is de tule weggeknipt om glas in lood uit te drukken. Daarnaast knipt ze de stofjes in allerlei vormen, legt ze de stofjes over elkaar of juist tegen elkaar (mozaïek) zoals bij het werk 'De oude wasplaats'. Dit kost meer tijd, want ze moet heel precies knippen. "Er zijn ontelbaar veel mogelijkheden om textiel te manipuleren, wat het extra leuk maakt", aldus Mary. "Textielkunst is op verschillende manieren toe te passen, het liefst beperk ik me tot het maken van wandkleden, maar af en toe vind ik het leuk om bijvoorbeeld aan een antieke

beugel een nieuw tasje te maken." Een aantal jaren geleden heeft ze een serie tassen gemaakt van tapijt. "Als een idee eenmaal in mijn hoofd zit, moet het er ook weer uit, zoals een aantal paspopjes op halve schaal die klaar staan om te worden aangekleed."

Atelier

Het liefst werkt Mary thuis, in haar eigen atelier. "De mensen zullen de ruimte denk ik een ontzettende puinhoop vinden, maar ik weet precies waar alles ligt", legt Mary uit. Zolang ze met een bepaald werkstuk bezig is, blijven de stapels stoffen op tafel liggen. "Mijn huidig werk is een bananenpalm, overwegend groen met tegenlicht. Daar ligt dan weer de uitdaging, namelijk het uitdrukken van het tegenlicht."

www.marypoppelier.exto.nl

Mary's advies aan aspirant textielkunstenaars

Experimenteer zoveel mogelijk met textiel, leer van anderen, maar vind een eigen stijl. Inspiratie is overal, in de kunst, maar ook om de hoek, bijvoorbeeld de structuur van een willekeurig iets of de lichtinval.